

2012

2.900.deelnemers, opbrengst 10.000 euro

Herfstrit 2012 de Nostalgierit

Wanneer mensen onder elkaar aan het praten zijn, horen we wel eens de zin “weet ge dat nog?”.

In dit geval gaat men de nostalgische toer op. Dat is wat we met deze herfstrit ook een beetje willen doen. Aan de hand van beelden uit het verleden hebben we dit jaar een mooi parcours uitgestippeld waar zowel de jongere als de oudere deelnemer zal van genieten en op de vraag van “weet ge dat nog” zal menig een allicht antwoorden” miljaarde, is dat al zo lang geleden. Graag neem ik jullie mee om samen die herinneringen boven te halen.

Ter verduidelijking, volgens Van Dale is de betekenis van nostalgie: heimwee naar de goede oude tijd.

We beginnen onze route gewoontegetrouw in Moerzeke, niet alleen bij motorrijders een naam met enige bekendheid, ook bij de vrt (vroeger BRT) kent men Moerzeke. Het kleine dorp aan de Schelde was al menigmaal het decor voor verschillende tv reeksen.

In 1962 draaide men voor het eerst een jeugdfeuilleton op locatie.

Voor Zanzibar, een avonturenreeks over enkel tieners met een zeilboot, draaide men oa. aan de Moerzeekse Kille en langs de oevers van- en op de Schelde.

In 1988 is het, u welgekende dorpsplein het decor voor de reeks Klein Londen, Klein Berlijn waarin het wel en wee van enkele families en de collaboratie tijdens de tweede wereldoorlog uit de doeken gedaan wordt.

We blijven nog even in Moerzeke tot in 2001 de filmcrew terug opduikt om de veerpont tussen Moerzeke en Sint Amands als hoofdrolspeler te gebruiken in de dramareeks Stille Waters.

Hoogtijd om op onze motor te stappen en te vertrekken, we verlaten het Scheldeland om via het stroomgebied van de Dender naar de Faluintjes (*) en Affligem te rijden

()Faluintjes*

De Faluintjes of de Faluintjesstreek is algemeen beschouwd de geografische omschrijving van vier voormalige Belgische gemeenten, nl. Baardegem, Herdersem, Meldert en Moorsele. Vandaag allen deelgemeenten van de Belgische stad Aalst. Strikt genomen is enkel het gedeelte ten zuiden van de Molenbeek in Meldert de benaming waardig.

De Faluintjes kregen gedurende de geschiedenis verschillende benamingen zoals falloerden (1417), fallanten (1458), falaën, fauluynten (1727), fallontjens (1779), faillanten (1821) en falaentenbosch en -meersch.

Faluintjes verwijst onder meer naar het middeleeuws falloerden, wat takkenbossen of houtbussels betekent. Die waren samengesteld uit wilgen- en essenhout, vegetatie die er in het verleden massaal groeide. Een andere verklaring kan gezocht worden in het Franse woord falun dat in de geologie wordt gedefinieerd als een schelpbank. Gelet op de rijke schelpenfauna die voorkomt in de Meldertse ondergrond is deze benaming zeer toepasselijk. (bron wikipedia)

We rijden van de ene landelijke streek naar de andere om ons hoofddoel, nl het pajottenland (*), te bereiken.

(*)De [Lennikse](#) advocaat [F.J. De Gronckel](#) gebruikte het woord Pajottenland, onder het pseudoniem *Franciscus Josephus Twyfelloos*, in een romantisch en ludiek geschrift, getiteld 't Payottenland zoo als het van onheugelyke tyden gestaen en gelegen is. De tekst verscheen eerst als losse afleveringen in [1845](#), maar de bekendste verzameling werd als 3e druk in [1852](#) in [Brussel](#) uitgegeven. De guitige advocaat vond het woord uit als tegenhanger van het rond [1840](#) onder-Leuvense studenten bekende [Kerlingaland](#) en plagieerde hiervoor zelfs het [Kerelslied](#). De naam payot bestond al in [1789](#) en betekendehuurling bij het Oostenrijkse leger. (Een affiche met de naam payotten werd in het woelige jaar [1789](#) opgehangen aan de deur van de paterskerk in [Turnhout](#), zoals men kan lezen bij [Jan Lindemans](#) in *Eigen Schoon en de Brabander* van [1926](#).) (Bron wikipedia)

In OLV Lombeek komen we terug een bekend BRT decorstuk tegen. Wie herinnert zich niet de legendarische Kapitein Zeppos. Het was de Hertboommolens die in 1964 fungeerde als woonplaats voor de charismatische kapitein Zeppos.

Wie graag een nostalgische en authentieke herberg bezoekt kan terecht in de Cam in Gooik.

Je kunt er het streek- en instrumentenmuseum bezoeken.

We vervolgen onze nostalgische toer en bij wielervrienden zal de naam Meerbeke als voormalige aankomstplaats van de Ronde van Vlaanderen ook geen onbekende zijn.

Vollezele bereiken we na het beklimmen van de Congoberg in de vallei van de Marke proberen het gas een beetje dicht te houden aangezien we ons aan de rand van het stiltegebied Dender - Mark bevinden.

Waarschijnlijk zijn er onder jullie ook motorcrossliefhebbers, zij waren zeker al op Kesterheide voor de jaarlijkse motorcross

Om thuis onze televisie van de nodige beelden te voorzien heeft men ook zenders nodig en om deze zenders van de nodige signalen te voorzien bouwde de B(V)RT in St-Pieters-Leeuw de 300 meter hoge zendmast. Voor wie graag last krijgt van een stijve nek, rij tot aan de voet van de toren en blijf enkele ogenblikken naar de top kijken. Voor wie af en toe even van het landschap geniet op deze route, en aandachtig rondkijkt, zal zien dat de toren heel lang in het zicht blijft.

Om bij de VRT te blijven rijden we nu het grondgebied van commissaris Witse binnen. Sinds 2003 loste de eigenzinnige commissaris Witse samen met zijn team heel wat misdaden op in de gelijknamige krimi reeks. Oorspronkelijk was het ook de bedoeling om de route langs de Witseboom te laten lopen, maar de weg die er naar toe leidt is niet echt motorvriendelijk te noemen.

In het provinciaal domein van Huizingen (<http://www.vlaamsbrabant.be/vrije-tijd-cultuur/provinciedomeinen/huizingen/index.jsp>) kunnen jullie even verpozen bij een hapje of een drankje alvorens jullie rit verder te zetten.

We rijden aan de rand van onze hoofdstad over het kanaal naar Charleroi via de Zuunvallei naar St-Pieters-Leeuw waar het Coloma kasteel en park met rozentuin op uw bezoek liggen te wachten.

Volgende afspraak met het tv verleden hebben we in Gaasbeek. Het kasteel van Gaasbeek (<http://www.kasteelvangaasbeek.be>) is zeker het bezoeken waard.

Het kasteel fungeerde in 1965 als decor in het fel geprezen Johan en de Alverman.

Het Pajottenland staat ook bekend om zijn Lambiek brouwerijen in tal van cafés in de omgeving kan men genieten van dit smakelijke bier. De Lambiek is immers de basis voor de geuze en de kriel We rijden net voorbij Gaasbeek immers de brouwerij Lindemans voorbij.

Om deze brouwerijen van graan te voorzien waren er op de vele beken ook heel wat watermolens, een mooi gerestaureerd voorbeeld daarvan is de Pedemolen in Schepdaal.

In Sint Anna-Pede rijden we onder de spoorwegviaduct die de Pedevallei overbrugt. De viaduct is 540 meter lang, 28 meter hoog en bestaat uit 16 bogen. Door ingrijpende werken die nodig zijn voor het gewestelijk spoorwegen expresnet is de viaduct verbreed en liggen er nu vier ipv de oorspronkelijke twee sporen

Verder is Sint-Annapede vooral bekend bij kunstliefhebbers met een voorkeur voor het werk van Bruegel. De [Sint-Annakerk](#): 13e-eeuwse [romaanse](#) kerk, in de 17e eeuw in [gotische](#) stijl gerestaureerd, afgebeeld op De Parabel der Blinden van [Pieter Bruegel de Oude](#). De kerk en de omgeving zijn sinds 1948 beschermd. En in het Bruegelmuseum kan je 19 reproducties zien van werken van Bruegel

Via één van de drukste verkeersaders die Brussel van verkeer voorziet (de N8 of Ninoofse Steenweg verlaten we het Pajottenland en richten we onze pijlen op het land van Asse.

Ook hier kunnen we net buiten de ring rond Brussel genieten van de landelijke rust. De streek wordt ook het gebied der Brabantse kouters genoemd en we rijden via landelijke deelgemeenten zoals daar zijn [Bekkerzeel](#), [Kobbegem](#), [Mollem](#), [Relegem](#), [Zellik](#) .

Geniet van de rust tussen Merchtem (zijn steltlopers)

en Steenhuffel waar we de Palm kunnen ruiken.

De befaamde Brabantse trekpaarden worden gekweekt op het domein Diepenstyn, dat eigendom is van de brouwerij

Als het klimaat het toelaat gaat het via het overstromingsgebied van de Molenbeek.

Je zult zien dat hier de wegen afgesloten kunnen worden aangezien de beek bij hevige en overvloedige regen graag buiten zijn oevers loopt.

In de bosgemeente Buggenhout rijden we langs de rand van het befaamde Buggenhoutbos(*)

(*)De oudste geschiedkundige vermelding van het bos en van de naam Buckenholt dateert uit de [12e eeuw](#), toen de heer van [Aarschot](#) al zijn bezittingen schonk aan de [abdij van Affligem](#) bij de intrede van zijn zoon als [monnik](#). De naam Buckenholt komt ongetwijfeld voort van het [Oudsaksisch](#) Boka (=beuk) en holt (=hout, bos). Buggenhout ontleent dus zijn naam aan het groot aantal beukenbomen die er een bos vormden.

Van het roemrijke bos dat oorspronkelijk duizenden en op het eind van de [Middeleeuwen](#) 470 ha groot was, blijft niet zoveel meer over. De monniken van [Affligem](#), die het bos cadeau kregen, rooiden er een groot deel van. Ook de latere eigenaars kaptten veel bomen. In [1887](#) bleven er nog slechts 400 ha van over. Tijdens de [Eerste Wereldoorlog](#) werd de helft van het bos volledig vernield door de [Duitsers](#). Toen het door de staat werd aangekocht in [1936](#), bleven er nog amper 140 ha over. Vandaag de dag is het bos 177 ha groot: 157 ha is domeinbos en 20 ha is in privébezit.

Waarna we stilaan terug op vertrouwde bodem komen.

